

ای مسجون محزون پریشان سرحلقهٔ اسیران در سبیل رحمن نالهٔ پرحسرت آن

طیر در دام

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی

- شمارهٔ ۵۸۵

ط

جناب ابن ابهر علیه بهاء الله الأبهی ملاحظه نمایند

هو الأبهی

ای مسجون محزون پریشان سرحلقهٔ اسیران در سبیل رحمن نالهٔ پرحسرت آن طیر در دام و کنند در راه خداوند بگوش این بینوای مستمند الهی رسید و از اثر و معانی جانسوزش که از شدت احتراق آتش فراق محبوب آفاق ناطق بود تلاوت بانین و حنین و نحیب بکا کشید سبحان الله این اثر خامه و مداد بود و یا ناله و فغان روح و فؤاد دها را بریان نمود و چشمها را گریان و چون بفقرات ثبات و استقامت آن اسیر کوی دوست رسیدم بشکرانهٔ عنایت حضرت احدیت زبان گشودم که بقوة الهیه و قدرت ربانیه نفوسی مبعوث فرموده که حصن حصینند و بنیان رصین سجن و زندان را در سبیل رحمن بر قصر و ایوان ترجیح دهند و غل و زنجیر را بر حلقه‌های زلف مشکین اختیار کنند الشکر و الفضل للرب الودود آن رؤیاء اخیره که جمال مبارک روح العالمین له الفداء شما را در آغوش گرفتند بسیار مبارک است و اظهار عنایت فرمودند نور علی نور و یختص برحمته من یشاء ع ع

ORIGINAL